

Térfelek

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 15. szám, 2021. április 16.

Ich bin ein Berliner című cikkében Hegyi Iván hosszan és jogosan ír a Gulácsi Péter és Petry Zsolt nyilatkozata közötti minőségi különbségről (ÉS, 2021/14., ápr. 9.). Túl ezen, a két megszólalás retorikája között is éles az ellentét. Gulácsi, nagyon rokonszenvesen, egyes szám első személyben fogalmaz. „Én kiállok...” – kezdi, vagyis szabad, öntudatos polgárként él a szólás jogával, s tör lándzsát az egyetemes humanizmus értékei mellett. Petry ezzel szemben végig többes szám első személyben fogalmaz: „Mi, a nemzeti oldal képviselői elvárjuk a másik oldaltól...” – nyilatkozza, később leszögezi, hogy „konzervatív” álláspontot képvisel. A „nemzeti” és a „konzervatív” fogalmak tisztázásával fölösleges volna terhelni a kapusedzőt, elvégre ő ezeket politikai értelemben használja. Álláspontját nem személyes véleményként teszi közzé, hanem behúzódik a hatalom védőszárnyai alá, amely e tartalmakat politikai haszonszerzésre sajátította ki. S ezzel elhelyezi önmagát – és kéretlenül Gulácsit – a kétosztatú politikai térfélen. Gulácsi „liberális véleményével a magyar társadalom többsége nem ért egyet” – mondja, a saját nézeteit többségi állásponttá felnagyítva. Mármost bárki beszélhet szépen, mint Gulácsi, és otrombán, mint Petry, amíg ezt a saját nevében teszi – erre való a szólásszabadság. Hogy az utóbbiért eltávolítható-e valaki egy humánus értékeket valló munkahelyről, arról vitázzanak a jogászok. De az nem vitakérdés, hogy senkinek sincs joga a *magyarok többsége* nevében gyűlölködni, s ezzel hazájának rossz hírét kelteni. Márpedig Petry ezt tette.